

BERNARD EN HET REGENBOOG TOVERPOEDER.

PetraLouise Muris

Bernard en het regenboog toverpoeder

VERHAAL VOOR KINDEREN RONDOM 8 JAAR EN OUDER.

Verhaal uit de heks Nienke serie.
GESCHREVEN EN GEÏLLUSTREERD DOOR
PETRALOUISE MURIS.

Let op: Alle geschreven en geïllustreerde gratis kinderboeken hebben het **alleenrecht** via de

kindvriendelijke site

kinderboek-online.nl en via mijn site

petralouisemuris.nl

te worden uitgegeven. **Geen** van mijn werken mag via uw

sites, nieuwsgroepen, p2p netwerken en torrents op te halen zijn.

Zie de **voorwaarden** op kinderboek-online.nl.

Alle werken zijn wereldwijd geregistreerd.

BLADZIJDE --- HOOFDSTUK

3	1	Het keuken-kastje.
8	2	Ont-plofte cup- cakes. (zeg kup-keeks)
11	3	Papa is blauw.
14	4	Boos op de verkeerde.
18	5	De tover-spreuk.

Streepje tussen een woord?

Lees het als één woord.

Dikke letters? Harde stem!

Groen woord? Klemtoon.

HOOFDSTUK 1

HET KEUKEN-KASTJE.

Laatst vond Bernard een klein flesje regen-boog tover-poeder op zijn bed.

Dat had tovenaar Govert daar per ongeluk laten liggen.

Bernard bracht het flesje niet naar heks Nienke. Hij wilde het liever zelf houden.

Daarom heeft hij zijn flesje in een keuken-kastje verstoppt.

Hij denkt dat zijn moeder het daar niet zal vinden. Want dat kastje staat vol potjes en flesjes.

Het flesje staat daar tussen. Het valt daar niet op.

Bernard is naar school.

Zijn moeder is naar haar werk.

Zijn vader is alleen thuis.

Hij ligt op de bank, hij verveelt zich.

— ‘Wat kan ik gaan doen?’ denkt hij.

Hij staat op en stommelt door het huis.

— ‘Alles is netjes behalve de keuken.

Ik zal afwassen,’ denkt hij als hij de afwas ziet.

Onder-tussen opent hij een kastje en kijkt erin.

Hij wil snoepen.

— ‘Er is brood,’ denkt hij: ‘en er is pindakaas.

Jakkes daar heb ik geen trek in.’

Hij zucht: 'ik wil iets anders.
Is er bloem? Is er melk? Zijn er eieren?
Zal ik een pannenkoek bakken?'
Nee, ik maak iets anders.'

Hij ziet in zijn gedachten bont versierde cup-cakes.
(zeg kup-keeks)

— 'Ja dat maak ik.
Ik ga cup-cakes bakken en ga ze leuk versieren.
Dan nemen wij vanavond iets lekkers bij de koffie.
Straks eet ik er stiekem twee op.'

Hij doet de afwas.
Daarna maakt hij het werkblad schoon.
Hij zet er allerlei bakspullen op.
Hij kneedt vrolijk fluitend het deeg en na een uur
ruikt het huis alsof het een bakkerij is.
In-tussen zoekt hij in de overvolle kasten naar
versiersels voor de cakes. (keeks)

— 'Rolfondant gevonden!' roept hij blij.
In de kast ligt een pakje rood rolfondant.
— 'Mooi,' zegt hij: 'dat leg ik er bovenop.'

Papa vindt zijn cakejes mooi maar niet mooi
genoeg. Er ontbreekt iets.
— 'Ik zoek iets dat ik op kan plakken.'
Over één strooit hij poedersuiker en over een
andere een toefje room.

Hij kijkt niet blij. Hij vindt ze nog steeds niet mooi.
Nu kijkt hij in het kruiden-kastje.

— ‘Wat een rommeltje is het hier!

Wat zit er in al die potjes? Kaneel?

Nee dat moet ik niet hebben. Kerrie, nee.

Wat is dit, paprika? Nee dat is sambal!

Nee jasses, ik zoek iets, ik zoek iets...

Ik zoek iets zoets voor op het rol-fon-dant.

Je kunt toch geen sambal over een suiker-laag smeren?

Het is wel rood.

Ha, ha!

Hé, wat is dit?

Wat heb ik hier?

Dat' is leuk kleurig!

Er is geen etiketje om

dit flesje.

Zijn dat die gekleurde korrels voor op een ijsje?

Dat is leuk, dat doe ik er bovenop.'

Omdat het een klein flesje is strooit papa voor-zichtig de kleurige korrels op de cake-jes.

— ‘Had ik die taartjes maar groter gemaakt!

Ik heb zo een trek in iets lekkers!’

Dat zegt hij omdat hij wel meer dan twee kleine cake-jes lust.

Omdat de meeste cake-jes klaar zijn, zoekt hij een schaal-tje waar ze op passen.

Hij bukt, want onderin de kast staan schaal-tjes.

Wat schrikt hij als hij de cake-jes erop wil leggen!

Op het werk-blad staan vreselijke grote taarten.

— ‘Die passen on-moge-lijk op dit kleine bordje!

Hier is iets niet goed gegaan!

Zijn die dingen nog te eten?

Wat heb ik door het deeg gedaan?

Ze zijn enorm gerezen.

Ik weet het niet meer.

Nou, voor die lelijke grote taarten is hier geen plek.

Waren ze nog maar klein.’

Plotseling slinken de taarten tot kleine gebakjes.

Hij krabbelt achter zijn oor van ver-bazing.

— ‘Nou moe, hoe kan dit?’

Ben ik gek aan het worden?’

Hij pakt er één en draait het rond.

Dan snoept hij er een stukje af.

— ‘Lekker, ik lust hier wel honderd van!’ zucht hij.

Binnen een oog-wenk liggen er honderd cake-jes op het werk-blad.

Van elk cake-je is een stukje af-gebeten.

— **‘Dat komt vast door Bernard! schreeuwt hij.
‘Heeft hij tover- poeder in het meel gedaan?
Of zat het in dat kleine flesje!’**

Hij bekijkt het ge-kleurde strooisel.

Hij denkt meteen aan Nienkes tover-poeder.

— **‘Hoe komt dat spul hier!
Mijn cup- cakes zijn verwoest!’**

Alle honderd cup-cakes spatten plotseling uiteen.

— **‘Nou moe?’ schreeuwt papa.
‘Veranderen die dingen als ik iets zeg?
Nou nog mooier!’**

Hij loopt kwaad de keuken uit en stommelt de trap op. Hij door-zoekt Bernard’s kamertje.

— **‘Ik heb die cake-jes voor niets gebakken!
Waar woont die tover-heks?
Zij had haar tover-kunsten thuis moeten laten!’**

HOOFDSTUK 2

ONTPLOFTE CUP - CAKES.

Bernard komt vrolijk thuis.

Hij had het leuk op school en ruikt nu het lekkere gebak.

— ‘Hallo pa!’ roept hij als hij de huis-kamer binnenwandelt.

— **‘Moet jij mij niet iets vertellen?’**

moppert zijn vader kwaad.

— ‘Wat dan? Ik heb toch niks gedaan?’

— **‘Keuken- kastje.’**

Rinkelt de bel al een beetje, Bernard?’

Bernard schrikt.

Een tijd geleden had hij het flesje regen-boog tover-poeder onderin het keuken-kastje ver-stopt.

Hij liegt: ‘ik weet van niets hoor.

Wat is er dan met het keuken-kastje?

Is die kapot?’

Meteen voelt hij zijn wangen warm worden.

Het zweet breekt hem uit.

— ‘Er gebeuren gekke dingen in de keuken,’ meent papa. ‘Proef maar niet van het gebak anders verander jij nog in een konijn.’

Hij gaat verder: 'die tover-heks heeft dat poeder in **onze kast**' verstopt.

Hoe **durft** zij dat onge-vraagd te doen.

Weet jij hier soms meer van Bernard?'

Bernard loopt naar de keuken.

Hij ziet tot zijn schrik dat de keuken bezaaid is met cake-kruimels alsof er cake is ontploft.

— **'Ruim jij die rot-zooi maar op!**

Het is jouw schuld!' schreeuwt zijn vader van-uit de huis-kamer.

Bernard door-zoekt het kruiden-kastje.

Zijn flesje tover-poeder moet ergens staan.

Plots staat zijn vader achter hem.

— **'Zie je wel dat jij er iets mee te maken hebt?'**

schreeuwt die. **'Jij moet niet tegen mij liegen!'**

— **'Als ik het flesje vind, maak ik de tover-kracht wel ongedaan,'** pruttelt Bernard.

Zijn vader staat met zijn handen in zijn zij.

Hij kijkt nog steeds kwaad.

— **'Ik ruim alles wel op pa,'** sputtert Bernard.

— **'Ja, ja! En lukt dat nog vandaag, denk je?'**

Moet jij die rommel soms weg-toveren?'

Pak de veger jongen. Veeg het op!'

Nu Bernard kruimels op-veegt, gaat zijn vader de keuken uit.

Bernard opent snel de andere kasten in de keuken.
— ‘Hoera, gevonden!’ denkt hij: ‘nu gauw de toverkracht ongedaan maken.

Straks is alles weer schoon alsof hier nooit iets was gebeurd:

“Prikke-staart en ezels-oren.
Overall netjes als tevoren.
Ik zwiere zwaai hier over-heen.
Deze tover-kracht verdwijnt meteen.”

Een flits verlicht de keuken en dan? Dan hangt de keuken vol spinnen-webben.

Met een plof laat Bernard zich op een krukje zakken en staart ver-bijsterd naar het kleine flesje.

— ‘Dat was geen toverkracht om alles ongedaan te maken,’

schrikt Bernard: ‘het is alleen maar erger geworden! Er komt telkens een web bij! En de kruimels liggen er ook nog. Was dat de ver-keerde tover-spreuk?’

HOOFDSTUK 3 PAPA IS BLAUW.

Bernard kijkt ver-schrikt naar de grote en de kleine spinnen-webben en de ontplofte cake.

Hij begrijpt er niets meer van.

Je kon het tover-poeder toch overal voor gebruiken?

Telkens opnieuw probeert hij alles weg te halen.

Met tover-kracht en met de veger.

Het helpt niets.

Dan loopt hij stiekem op zijn tenen naar de huis-kamer. Hij hoopt dat zijn vader niets heeft gemerkt.

Zijn vader is op de bank inslaap gevallen en weet gelukkig nog niet wat er is gebeurd.

Hij loopt voor-zichtig langs zijn vader om in een lade zijn telefoon te pakken.

Hij stuurt heks Nienke een berichtje:

Lieve tante Nienke, kom snel hierheen.

Ik heb regen-boog tover-poeder gebruikt maar het werkt niet.

Ik heb geld genoeg in mijn spaarpot om uw taxi te betalen.

Helpt u mij alstublieft.

Bernard.

Even later verschijnt er een berichtje terug.

Goed, ik heb wel even tijd.

Ik kom er aan. Groetjes Nienke.

Nu moet Bernard af-wachten en hopen dat zijn vader blijft slapen.

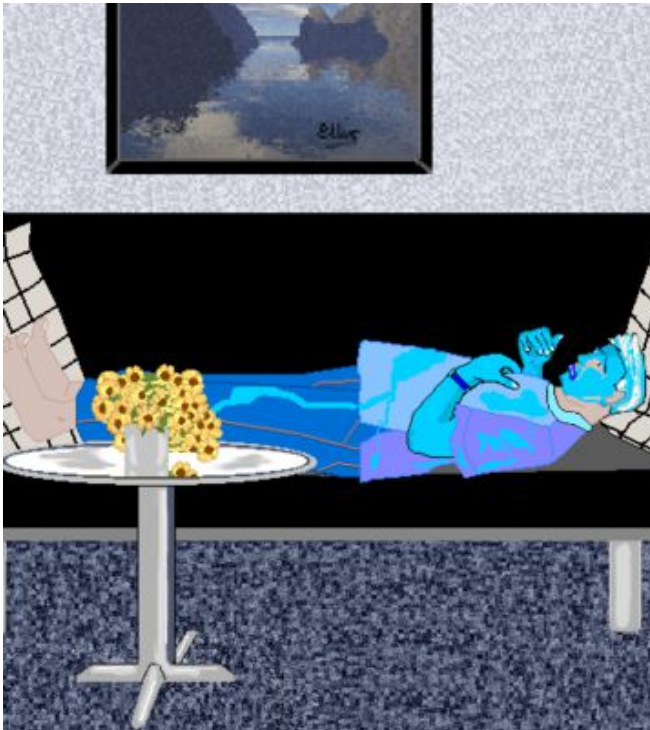
Het zal wel een tijd duren voordat tante Nienke er is.

Hij loopt terug naar de keuken. Hij piekert zich suf. De tover-kracht moet verbroken worden, maar hoe?

Terwijl hij piekert snurkt zijn vader luid-ruch-tig.

Opeens houdt het gesnurk op.

Er klinkt een angstig gebrul vanuit de huiskamer.

— **‘Bernard bel het nood- nummer. Gauw!’**

Bernard is binnen een tel in de huiskamer.
Papa's handen zijn blauw.
Hij voelt zich niet lekker.
Zijn kleding kleurt ook langzaam blauw.
En zijn hoofd verkleurd ook.
Papa mankeert dus niets.
Hij is betoverd door het regen-boog tover-poeder.

— 'Bernard, stuur jouw moeder een bericht dat ik straks in het zieken-huis lig!' jammert papa angstig.

— 'Pa, ik moet u iets vertellen,' zegt Bernard zacht: u bent niet ziek. Kijkt u maar in de spiegel.

Uw kleding is ook blauw.

Het komt door het tover-poeder.

Ha, ha u lijkt op een smurf.'

Zijn vader rent naar de spiegel.

Dan rent hij naar de keuken om zijn handen te wassen.

Maar tussen de deur-post blijft hij van schrik staan.

De keuken ziet er uit als een spook-huis.

Hij gilt: **'nu hebben we ook nog een spinnen-plaag!**

Kom eens kijken Bernard!

Ik ga de keuken niet in hoor!'

HOOFDSTUK 4

BOOS OP DE VERKEERDE.

Bernard staat achter zijn vader en probeert hem een beetje te troosten.

Maar zijn vader laat zich niet troosten.

Die is boos omdat hij blauw is.

Zo durft hij niet naar buiten.

Zelfs niet naar een zieken-huis.

Bernard zegt: 'in het zieken-huis krijgen zij dat blauwe er niet af pa, dat lukt alleen tante Nienke. Zij komt hierheen om de tover-kracht ongedaan te maken.'

— 'Je hebt nare vrienden Bernard.

Vrienden geven geen poeder waarvan je ziek wordt.

— 'Nee-ee! Het is tover-kracht' papa!

Ik vond het flesje regen-boog tover-poeder op mijn bed.

Tovenaar Govert had het vergeten mee te nemen.

Ik wilde het poeder zelf houden.

Ik wist toch niet dat u het over de taartjes zou strooien?

U bent helemaal niet ziek, u hoeft helemaal niet naar een dokter.

Tante Nienke is er zo.

Straks ziet u er weer gewoon uit.'

Zijn vader luistert niet, hij stapt de douche in.
(does j)

Bernard haalt zijn schouders op.

Hij gaat weer naar de keuken.

— ‘Wat een ravage is het hier. (raa vaasje)

Ik ruim deze rommel niet in mijn uppie op.

Straks komt tante Nienke, die tovert toch alles weg.’

“PRINGG!!!”

De deurbel gaat.

— **‘Doe eens open Bernard!**

Ik kleed mij snel aan!’

Zonder zich af te drogen stapt papa in zijn blauwe kleding.

— **‘Wie is daar Bernard?’**

— **‘Tante Nienke!’**

Bernard nodigt Nienke uit om in de kamer te gaan zitten.

Dan rent hij snel naar zijn kamertje om het taxi-geld te halen.

Onder-tussen is papa ook in de huis-kamer.

— **‘Mevrouw Nienke! Waarom stond er een poedertje van u in ons huis?’** schreeuwt hij kwaad.

— **‘Ik weet van niets meneer,’** pro-tes-teert Nienke.

— ‘Kijkt u eens hoe ik er- uit-zie?’ schreeuwt papa. ‘Moet u zo eens in de keuken kijken!’

**Ik wil niet meer dat Bernard u opzoekt!
Men vertelde hier in het dorp dat u een gemene heks bent, nou dat bent u ook.
Het is maar goed dat u hier een eind vandaan woont.**

**Zo heeft niemand last van u.
Bernard mag nooit meer naar u toe.
Hoor jij dat ook Bernard?
Jij gaat nooit meer naar haar toe!’**

Nienke luistert geduldig.

— ‘Mag ik even met Bernard praten?
Hij weet hier vast meer van.’

— **‘Bernard! Kom jij eens even hier!’** brult papa.
Bernard komt de kamer in.
Hij schaamt zich omdat hij het tover-poeder zelf wilde houden.

— ‘Bernard, weet jij nog dat jij mijn hond voor het eerst zag?’ vraagt Nienke.

— ‘Weet jij nog wat voor een kleur hij had?’

Jij weet vast nog wel dat het door het betoverde paasei kwam.

De hond was blauw en hij gaf licht in het donker.

Dat alles kwam door het regen-boog tover-poeder. Jouw vader is ook blauw. Hoe komt het regen-boog tover-poeder in jullie huis?

Heb jij het uit mijn kast gepikt?’

— ‘Zo, wat hoor ik nou? **Steel jij Bernard?**’ schreeuwt papa.

— ‘Nee papa, ik heb het niet gestolen.

Oom Govert was hier, hij heeft het op mijn bed laten liggen.

Ik wilde het poeder zelf houden om er mee te toveren. Dat leek mij leuk.

Omdat jullie het flesje niet mochten vinden, heb ik het in de keuken verstopt.

Tussen al die potjes in het kastje viel het niet op.

Maar u hebt het toch gevonden en u hebt het zelf gebruikt.’

HOOFSTUK 5 DE TOVER- SPREUK.

Heks Nienke pakt een flesje geel poeder uit haar schort.

Zij strooit een beetje over Bernard's vader:

Hier pak aan
dat maakt de tover-kracht ongedaan.

Er gebeurt niets.

Papa is nog steeds blauw en hij wordt almaar kwader.

— 'Och,' schrikt Nienke: 'ik weet die grote toverspreuk niet uit mijn hoofd. Bernard weet jij die?'

— 'Ik weet dat er iets van zwijnen instond.

Ik weet het ook niet meer.'

Papa schreeuwt: **'ja, nou is het wel genoeg met die flauwe kul!'**

— 'Kom tante Nienke we gaan wel naar mijn kamer.

— 'Nee ik blijf hier bij jouw boze vader.

Hij is nog steeds blauw, daarom kunnen wij niet weg.

Wij hebben een toverboek nodig maar mijn boeken liggen thuis.

Kun jij een berichtje naar Govert sturen dat hij meteen moet komen?'

Bernard pakt zijn telefoon en toetst het nummer van tovenaar Govert in.

— ‘Hallo met Govert, wat is er Bernard?’

— ‘Ik geef mijn mobieltje aan tante Nienke. Hier is zij.’

— ‘Dag Govert, met Nienke. Kun jij alsjeblieft komen, ik heb jouw hulp nodig. Ik ben bij Bernard thuis.’

— ‘Heeft hij weer katte-kwaad uit-gehaald? En moeten wij het weer oplossen?’

— ‘Zijn vader is blauw, dat komt door het regen-boog tover-poeder. Mijn gele tover-poeder werkt niet met de ongedaan-spreuk.’

— ‘Ik ga niet met een taxi en ook niet met de trein...

Bernard’s vader heeft nog nooit iemand plotseling uit het niets zien ver-schijnen.

Hij schrikt dan ook geweldig.

— ‘Zo hier ben ik al, leg de telefoon maar neer Nienke. Ha, ha wat ziet u eruit!’ lacht Govert. ‘Heeft u soms ge-smurfd met blauwe verf?’

Bernard’s vader kan er niet om lachen.

Hij wacht nu af wat er gaat gebeuren.

Zal zijn blauwe kleur nu wel verdwijnen?’

— ‘Bernard’s vader heeft tover-poeder over zijn gebak gestrooid. Weet jij een tegen-spreuk?’ vraagt Nienke aan haar neef.

— ‘Het is jouw tover-poeder,’ meent Govert.

‘Jij’ weet dat het beste.

Zal ik jouw tover-boek even halen?

Waar ligt die precies?’

— ‘In de stal. In de stalen kast, bovenin.

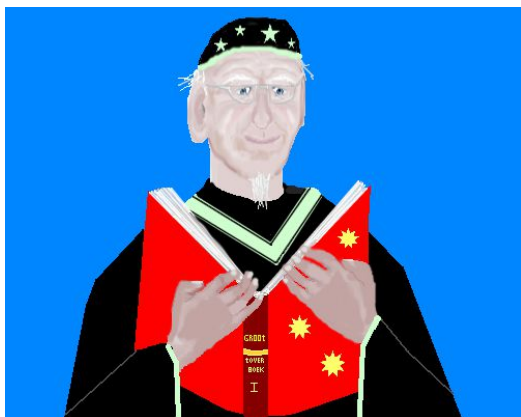
Dat dikke rode tover-boek.

Op bladzijde honderd staat een spreuk.

Bernard zegt dat het over een zwijn gaat.’

— ‘Wat heeft een zwijn met regen-boog tover-poeder te maken? Goed ik ben zo terug.

Ik ga niet met de taxi en ook niet met de trein...’

— ‘Ja hier ben ik alweer.

Hier is het boek Nienke.

Laat Bernard de spreuk maar opzeggen.

Het is zijn schuld dat zijn vader blauw is.’

De tovenaer slaat het tover-boek open op bladzijde 100. Hij geeft het boek aan Bernard.

— ‘Ik heb uw gele tover-poeder nodig tante Nienke.
Zie je wel, er komt een zwijn in voor!’
U moet nu stil blijven zitten papa,
ik ga u be-toveren.

Hij blaast het gele poeder over zijn vader.
Dan begint hij de tover-spreuk.

Stuifend stof van tover-stuifsel.
Spinnen-koppen en slangen-kruid.
Kikker-dril en slakken-huid.
Gemengd met spuug van ever-zwijnen
Laat papa’s tover-kleur nu snel ver-dwijnen.’

— ‘Ik zie dat ik naar huis kan,’ zegt Govert.
‘De toverkracht is weer ongedaan gemaakt.
Jouw papa heeft weer een gezonde kleur.
Dag allemaal, tot ziens.
Ik ga niet met de taxi en ook niet met de trein...

— ‘Ik wilde jou nog wat zeggen,’ gilt Nienke hem
na. ‘Jij’ had het tover-poeder hier laten liggen.
Jij’ had het gepikt! Jij was er slordig mee.’

De tovenaar hoort het niet meer.
Die zit allang thuis.

— ‘Laten wij nu de keuken opruimen Bernard.
Wij gebruiken de-zelfde tover-spreuk en het-zelfde gele tover-poeder.
Daarna kopen wij een taart voor jouw vader.
Dat heeft hij wel verdiend.’

— ‘Ik had een grote mond.
Het spijt mij heel erg mevrouw Nienke,’ pruttelt papa.

En Bernard, het spijt me dat ik zo kwaad was.’

— ‘En ik heb ook spijt tante Nienke.

Ik had uw tover-poeder moeten terug-brengen.
Mag ik deze zomer weer logeren?’

— ‘Natuurlijk Bernard! Als dat van jouw vader mag.
Ik zou dat heel gezellig vinden.’

EINDE.

